

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **13 stycznia 2016r.**

Sąd Rejonowy w Brzesku Wydział III Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący: SSR Sławomir Świerczek

Protokolant: starszy sekretarz sądowy mgr A. W.

po rozpoznaniu w dniu 13 stycznia 2016r. w Brzesku

na rozprawie

sprawy z powództwa **małoletnich J. G. i A. G.**

przeciwko pozwanemu **P. G.**

o **alimenty**

I. **za okres od 17 września 2015r. do dnia 10 grudnia 2015r. zasądza od** pozwanego **P. G. na rzecz** jego **małoletniego syna J. G. alimenty** w kwocie **1.500** (słownie: tysiąc pięćset) **złotych**, a na rzecz **małoletniej córki A. G. alimenty** w kwocie **1.350** (słownie: tysiąc trzysta pięćdziesiąt) **złotych**, które w łącznej kwocie 2.850 (słownie: dwa tysiące osiemset pięćdziesiąt) złotych płatne będą do rąk matki małoletnich E. G. z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki w płatności

II. w pozostałej części powództwo oddala

III. koszty między stronami wzajemnie znosi

IV. nakazać ściąganie od pozwanego P. G. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Brzesku kwotę 143 (słownie: sto czterdzieści trzy) złotych tytułem opłaty od zasądzonego roszczenia i kwotę 6 (słownie: sześć) złotych tytułem opłaty od nadania klauzuli wykonalności

V. wyrokowi w pkt I nadaje rygor i klauzulę natychmiastowej wykonalności

SSR Sławomir Świerczek

ZARZĄDZENIE

1. odnotować wyrok
2. odpis wyroku z klauzulą wykonalności doręczyć powódce
3. kal. 3 tygodnie
4. po prawomocności wykonać pkt IV

B. dnia 13 stycznia 2016r.

Dnia **13 stycznia 2016r.**

Sąd Rejonowy w Brzesku

stwierdza, że niniejszy tytuł uprawnia do egzekucji

w całości/zakresie **pkt I** oraz poleca wszystkim urzędом oraz osobom, których to może dotyczyć, aby postanowienia tytułu niniejszego wykonały, a gdy o to prawnie będą wezwane, udzieliły pomocy. Orzeczenie podlega wykonaniu jako prawomocne/natychmiast wykonalne.

Powódka małoletni J. G. nr PESEL (...)

Powódka małoletnia A. G. nr PESEL (...)

Pozwany P. G. nr PESEL (...)

Koszty postępowania o nadanie klauzuli wykonalności odpowiadają kwocie....., na którą składa się opłata kancelaryjna w wysokości.....oraz koszty zastępstwa procesowego w wysokości.....

Tytuł wykonawczy wydano **przedstawicielowi ustawowemu małoletnich – E. G.**

Sędzia Sławomir Świerczek

Sygn. akt III RC 147/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 13 stycznia 2016r.

E. G., jako przedstawicielka ustawowa małoletnich powodów, domagała się zasądzenia od P. G., tytułem alimentów, kwoty po 700 złotych miesięcznie na rzecz J. G. oraz kwoty po 700 złotych miesięcznie na rzecz A. G. (łącznie 1400 złotych), płatnych do jej rąk, do 10 dnia każdego miesiąca z góry, poczynwszy od dnia wniesienia pozwu, z ustawowymi odsetkami za każdy dzień zwłoki w płatności każdej raty.

E. G. naprowadziła, że małoletnie są ich wspólnymi dziećmi, a od lipca 2015r. żyje z pozwanym w separacji faktycznej, gdyż ten wyprowadził się z miejsca wspólnego zamieszkania. Wskazała, że pozwany wpłacił do jej rąk w sierpniu 1000 złotych, a we wrześniu 800 złotych, a niniejszym pozwem przedstawicielka ustawowa powodów chce uregulować prawnie obowiązek alimentacyjny, zaś wpłacone kwoty nie są wystarczające. Opisując wydatki związane z utrzymaniem dzieci wskazała, że są one duże i wymieniła w przypadku J. G.: opłatę za przedszkole, żywność, ubrania, kosmetyki, zabawki, zapewnienie rozrywek, a w przypadku A. G.: pieluchy, ubrania, wyżywienie, środki pielęgnacyjne, zabawki.

Opisując jej oraz pozwanego status finansowy wskazała, że ona nie pracuje, a on ma duże możliwości zarobkowe, z wykształcenia jest mechanikiem, pracuje w firmie budowlanej, zaś wynagrodzenie wskazane w umowie o pracę nie odpowiada rzeczywistemu wynagrodzeniu, które jest znacznie większe. Wskazała, że pozwany sam przyznał, iż kwota 1000 złotych nie stanowi dla niego żadnego problemu i jest w stanie zapłacić znacznie więcej.

Pełnomocnik pozwanego wniósł o zawieszenie postępowania, z uwagi na wniesienie powództwa o rozwód, a w zakresie obejmującym roszczenie sprzed złożenia pozwu o rozwód, o oddalenie powództwa o alimenty co do kwoty po 250 złotych miesięcznie na rzecz J. G. i co do kwoty 350 złotych miesięcznie na rzecz A. G.. Naprowadził, że pozwany zarabia tyle ile wynika z umowy (1750 brutto miesięcznie), po zapłaceniu alimentów i poniesieniu wydatków zostaje mu kwota 100 złotych miesięcznie, a w czasie wspólnego prowadzenia gospodarstwa domowego strony nigdy nie wydatkowały na utrzymanie dzieci kwot wskazanych przez powódkę.

Sprawa o roszczenie za okres od dnia 10.12.2015r. została wyłączona do odrębnego rozpoznania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

J.(lat 4) i A.(lat 2) G. są dziećmi małżonków E. i P. G.. Powodowie mieszkają razem z matką u dziadków macierzystych. Pozwany w efekcie narastających kłótni małżeńskich wyprowadził się z tamtego domu w lipcu 2015r.

(dowody: odpisy skrócone aktów urodzenia k.4, zeznania E. G. nagranie z rozprawy z dnia 30.12.2015r. od 00:06:59, zeznania P. G. – nagranie z rozprawy z dnia 30.12.2015r. od 00:15:43)

J. G. uczęszcza do przedszkola(koszt: 160 złotych miesięcznie), jego pozostałe potrzeby to: wyżywienie (250 złotych miesięcznie), odzież i obuwie(100 złotych miesięcznie), środki czystości(50 złotych miesięcznie), zabawki(100 złotych miesięcznie – z uwagi na to, że czasookres obejmuje dzień 6 grudnia). Małoletni często choruje na zapalenie gardła, wydatki na medykamenty to kwota rzędu 100 złotych miesięcznie. A. G. pozostaje całkowicie pod opieką matki, jej potrzeby żywieniowe, odzieżowe i zabawkowe są na zbliżonym poziomie do kwot, które potrzebne są na utrzymanie jej brata. A. G. jest dzieckiem zdrowym, nie ma zatem ponadstandardowych wydatków na jej potrzeby zdrowotne. W jej przypadku wydatki na środki czystości są większe(100 złotych), z uwagi na konieczność zakupu pieluch. Ojciec małych dzieci od września wspomaga dzieci łączną kwotą 800 złotych. W niedziele co dwa tygodnie pozwany zabiera dzieci do siebie. Gdy J. G. zamieszkiwał razem ze swoją żoną i dziećmi, to partycypował w kosztach utrzymania rodziny kwotą 500 lub 1000 złotych.

(dowód: zeznania E. G. -nagranie z rozprawy z dnia 30.12.2015r. od 00:06:59)

E. G. od dnia 12.05.2015r. jest zarejestrowana w Urzędzie Pracy jako osoba bezrobotna. Nie posiada prawa do zasiłku. Nie posiada majątku w postaci nieruchomości.

(dowody: zaświadczenie Prezydenta miasta T. k.10, zaświadczenie Burmistrza Miasta i Gminy Z. k. 21)

P. G. zatrudniony jest w firmie (...) s.c. jako pracownik budowlany pomocnik. W umowie wpisana ma ustawową kwotę minimalnego wynagrodzenia zasadniczego(1724,48 złotych brutto), lecz faktycznie jego zarobki są nieco wyższe. Do pracy dojeżdża własnym samochodem(ok.10 km w jedną stronę), na paliwo wydaje około 100 złotych miesięcznie. Mieszka w domu swoich rodziców wraz z 7 innymi członkami swojej rodziny. Na koszty utrzymania domu składają się opłaty za prąd(290 złotych miesięcznie), woda(160 złotych miesięcznie), opał (1500 złotych na sezon). Pozwany dokłada się do powyższych kosztów utrzymania kwotą 300 złotych miesięcznie. Kwota ta obejmuje również wydatki na żywność. W rzeczonym czasookresie P. G. pracował w delegacji, zaś do domu zjeżdżał nieregularnie. Pozwany jest właścicielem gruntu rolnego o powierzchni 0,1951 hektara.

(dowody: zaświadczenie Burmistrza Miasta i Gminy Z. k.22, zeznania P. G. – nagranie z rozprawy z dnia 30.12.2015r. od 00:15:43, zeznania M. G. – nagranie z rozprawy z dnia 13.01.2016r. od 00:03:14, zeznania W. G. – nagranie rozprawy z dnia 13.01.2016r. od 00:13:06, faktura k.47)

W toku postępowania nikt nie kwestionował autentyczności dokumentów urzędowych takich jak: zaświadczenie Prezydenta miasta T.(na okoliczność, że E. G. jest zarejestrowana jako bezrobotna), zaświadczenia Burmistrza miasta i gminy Z.(na okoliczność sytuacji majątkowej stron), odpisy skrócone aktów urodzenia małych dzieci J. i A. G.(na okoliczność ich wieku i stopnia pokrewieństwa z pozwanym). Dokumenty te stanowiły dla Sądu wiarygodny dowód na wymienione okoliczności.

Depozycje rodziców pozwanego stanowiły dla Sądu wiarygodny dowód na okoliczność tego, że pozwany z nimi mieszka, jakie są generalne koszty utrzymania domu oraz w jakim stopniu partycypuje w nich pozwany. Zeznania te były spójne, logiczne i nie było podstaw by ich kwestionować. Nie były dla Sądu wiarygodne zeznania na okoliczność wysokości faktycznych zarobków pozwanego, z tego samego powodu z jakiego Sąd uznał za niewiarygodne zeznania P. G. w tym zakresie.

Zeznania powódki były dla Sądu wiarygodne, jeżeli chodzi o generalne koszty jakie są potrzebne na utrzymanie jej dzieci. Przy czym zauważyć należy, że poszczególne sumy nie w każdym przypadku odpowiadały realiom. Powódka podała zawyżone wydatki na odzież i obuwie(200 złotych), a z kolei wydatki na żywnienie(200 złotych) były nienaturalnie zaniżone. Sąd musiał odwołać się do zasad doświadczenia życiowego, mając jednakże na uwadze, że całościowe koszty wskazywane przez powódkę były wiarygodne. Sąd nie mógł zgodzić się z tym fragmentem zeznań w którym E. G. twierdziła, że wydaje tyle samo na córkę co na syna. Przykładem dobitnie to wskazującym jest kwestia wydatków na przedszkole. Jest również wiadome w świetle zasad doświadczenia życiowego, że usprawiedliwione potrzeby dzieci są różne w zależności od ich wieku. Na podstawie zeznań powódki nie można było ustalić, że pozwany zarabia 3000 złotych. Nigdy nie podzielił się z nią informacjami o swoich zarobkach, zaś kwoty jakimi wspomagał rodzinę(500,1000złoty) nie uwiarygadniają by rzeczywiście miał zarabiać sześć lub trzy razy więcej.

Z drugiej strony nie są wiarygodne zeznania pozwanego odnośnie tego, że zarabia tylko taką kwotę jaka jest wpisana w umowie tj. 1724 złote brutto miesięcznie. Mając na uwadze, że alimentuje dzieci comiesięczną kwotą 800 złotych, 300 złotymi dokłada się na dom, a 100 złotych wydaje na paliwo, to nie pozostawałoby mu jakakolwiek kwota do dyspozycji, a przecież skoro pracuje w delegacji, to musi liczyć się z dodatkowymi kosztami wydatków ponoszonych w miejscu pracy. Zaś alimenty, paliwo i dokładanie się do kosztów utrzymania domu, to nie jedyne wydatki modelowej osoby w wieku pozwanego. Ponadto należy mieć na uwadze, że sprawia dzieciom prezenty i chce sprawować nad nimi opiekę częściej niż ma to miejsce dotychczas, wykazuje zatem gotowość ponoszenia wydatków przewyższających wskazane przez niego dochody. Dla Sądu nie jest wiarygodne, że młoda zdrowa osoba, mająca dwójkę dzieci, godzi się wykonywać stosunkowo ciężką pracę(wysiłek fizyczny, rozłąka) za minimalną pensję. Opierając się na tych samych argumentach nie można było uznać jako miarodajnych dokumentów prywatnych, to jest umowy o pracę i zaświadczenia o dochodach, które miały stanowić dowody na okoliczność tego, że pozwany faktycznie otrzymuje wynagrodzenie 1724 złote brutto miesięcznie. W zakresie zeznań odnośnie aktualnego alimentowania dzieci depozycje pozwanego korelują z zeznaniami E. G.. Relacje odnośnie pozostałych wydatków ponoszonych przez J. G., bądź to był zgodne z zeznaniami jego rodziców(partycypowanie w kosztach utrzymania domu), bądź odpowiadały kwotom wiarygodnym w świetle zasad doświadczenia życiowego(paliwo) i były udokumentowane odpowiednimi rachunkami(faktura (...) dokumentująca zakup paliwa w miesiącu listopadzie 2015r.).

Sąd zważył, co następuje

Zgodnie z brzmieniem art. 133 kro rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Zasady odnośnie obliczania wysokości alimentów znajdują się w przepisie art. 135 kro, którego § 1 stanowi, iż zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Przepisy prawa rodzinnego regulujące kwestie alimentów przewidują, że wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka przez jednego z rodziców może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o jego utrzymanie lub wychowanie i w takim przypadku świadczenie alimentacyjne drugiego z rodziców polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania małoletniego(art. 135 § 2 kro). Gdy uprawnionym jest dziecko, to zakres jego potrzeb ustalić można w oparciu o normę wynikającą z art. 96 kro, która nakazuje rodzicom troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka i przygotować je należycie do pracy dla dobra społeczeństwa.

Okolicznością bezsporną było to, że pozwany alimentuje swoje małoletni dzieci. Jednak kwota ta nie stanowi właściwej relacji z zasadą równej stopy życiowej oraz usprawiedliwionymi potrzebami małoletnich, gdyż potrzeby te przekraczają kwotę 800 złotych. Natomiast zasądzona przez Sąd średnia kwota 500 złotych miesięcznie na rzecz J. G. i 450 złotych na rzecz A. G., to jest 950 złotych, znajduje się w zakresie zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego i stanowi. Sąd nie ma tutaj na myśli wyłącznie dochodów z pracy, którą pozwany aktualnie wykonuje i która zdaniem Sądu przy odpowiednich modyfikacjach wydatków(pozwany spędza dużo czasu na delegacji więc nie powinien partycypować w kosztach utrzymania domu tak jak pozostali jego mieszkańcy) i tak powinna wystarczyć na świadczenie alimentów w tak zasądzonej wysokości. Pamiętać bowiem należy, że przepis odwołuje się do możliwości.

Możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego określają zarobki i dochody jakie uzyskiwałby przy pełnym wykorzystaniu swych sił fizycznych i zdolności umysłowych, nie zaś rzeczywiste zarobki i dochody (uchwała SN z dnia 16 grudnia 1987r. III CZP/86, lex 3342). Zatem zakres obowiązku alimentacyjnego może i powinien być większy od wynikającego z faktycznych zarobków i dochodów zobowiązanego, jeżeli przy pełnym i właściwym wykorzystaniu jego sił zarobki i dochody byłyby większe, a istniejące warunki społeczno-gospodarcze i ważne przyczyny takiemu wykorzystaniu nie stoją na przeszkodzie (orzeczenie SN z 9 stycznia 1959 r., 3 CR 212/58, OSPiKA 1960, nr 2, poz. 41; wyrok SN z 16 maja 1975 r., III CRN 48/75, LEX nr 7702). Pozwany jest osobą młodą, zdrową i wykształconą (w zakresie mechaniki maszyn rolniczych). Zatem kwota 950 złotych miesięcznie, tytułem alimentów, leży w zakresie jego możliwości zarobkowych. Inaczej oceniać należy sytuację przedstawicielki ustawowej powodów. E. G. sprawuje bezpośrednią pieczę nad dwójką swoich małoletnich dzieci i o ile J. G. uczęszcza do przedszkola, o tyle A. jest dzieckiem niespełna dwuletnim. Dlatego też zrozumiałe jest, że E. G. nie pracuje, tylko zajmuje się wychowywaniem dzieci. Z tego powodu E. G. realizuje swój obowiązek alimentacyjny poprzez codzienne czynności związane z pieczą nad dziećmi, karmieniem, praniem, prasowaniem, dokonywaniem zakupów na ich rzecz, dbaniem o ich zdrowie, natomiast pozwany powinien w takim przypadku ponosić finansowe koszty utrzymania małoletnich.

Natomiast należało oddalić powództwo w zakresie w jakim wykraczało poza kwotę 950 złotych. O ile faktycznie pozwany jest w stanie ponieść wydatek rządu 950 złotych miesięcznie, o tyle kwota 1400 złotych wykracza poza te możliwości. Potrzeby dzieci powinny być uznane za usprawiedliwione także przy uwzględnieniu możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego. Kwota świadczeń alimentacyjnych nie może pozostawać w stosunku całkowitego odrealnienia od stopy życiowej rodziców. Wydatki miesięczne w kwocie 1400 złotych nie są w aktualnym zasięgu możliwości, czy to zarobkowych, czy finansowych P. G.. Nawet gdy pozwany mieszkał ze swoją żoną i dziećmi, to nie przekazywał takiej kwoty celem zaspokojenia potrzeb rodziny.

Wysokość alimentów została ustalona w kwocie jednorazowej 2850 złotych, z tego względu, że obejmuje ona konkretny okres ograniczony datą początkową i końcową. Datą początkową jest data wniesienia powództwa o alimenty (17.09.2015r.), zaś datą końcową wytoczenie sprawy o rozwód (10.12.2015r.), które powoduje zawieszenie postępowania co do świadczeń za okres od wytoczenia powództwa o rozwód (art. 445§ 2 kpc). Zatem należało kwotę alimentów, które byłyby zasądzone miesięcznie pomnożyć razy trzy. W przypadku J. G. będzie to 500 złotych x 3, a w przypadku A. G. 450 złotych x 3.

Z uwagi, że roszczenie zostało uwzględnione w części Sąd orzekł o wzajemnym zniesieniu kosztów postępowania (art. 100 zd.1 kpc). Na podstawie art. 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd zasądził od P. G. (jako osoby przegranej) na rzecz Skarbu Państwa kwotę 144 złotych tytułem opłaty od zasądzonych roszczenia i kwotę 6 złotych tytułem opłaty od nadania klauzuli wykonalności. Nadając rygor natychmiastowej wykonalności pkt I wyroku, Sąd oparł się o art. 333 § 1 pkt 1 kpc.

Mając na uwadze powyższe okoliczności orzeczono jak w sentencji na mocy powołanych przepisów i mając na uwadze poglądy Sądu Najwyższego zawarte w Uchwale Pełnego Składu Izby Cywilnej i Administracyjnej z dnia 16.12.1987r. sygn. III CZP 91/86, lex nr 7702).

SSR Sławomir Świerczek

s) odnotować

odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanego

kal. 2 tygodnie